

Ritkán gondolkodunk el azon, mit is jelentett a Magyar Királyság és Erdély lakosai, intézményei számára a török hódoltság kora. Pedig érzékelhetjük, ha ellátogatunk Esztergomba – 1543 és 1686 között török fennhatóság alatt állt – és hallgatjuk idegenvezetőnket, hogy az Érsekség intézményei, a Káptalan csak a XIX. század közepére tudtak újra berendezkedni a városban. Kalocsán a felújított templomban megtudjuk, hogy a középkori építmény maradványát istállóként használták akkor, amikor a törökök távoztak a fizikailag már nem létező városból. Az országgyűlés Pozsonyból csak 1825-ben tért vissza Pestre. Mindközben még súlyos járványok (pestis, kolera) is voltak.

Gondoljunk el a politikai döntések súlyáról is. Az ország vezetőinek gondoskodni kellett a lakosság újratelepítéséről az elnéptelenedett falvakba, városokba, és nem utolsósorban lelki, szellemi jólétükről is. A római katolikus egyház szervezetének és gyülekezeteinek újjászervezése is embert próbáló feladat volt. Komoly felelősség hárult a közösségek lelki vezetőire, a papságra is. Könyvünk egyetlen közösség – Zalamerenye – példáján, egyetlen szempontból mutatja be ezt a korszakos küzdelmet: a falu olvasmányműveltségének elemzésével.

3990 Ft

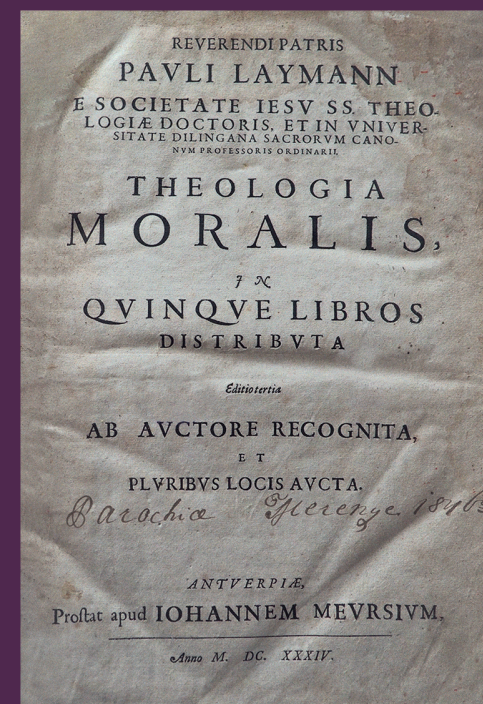
KOSSUTH KIADÓ

www.kossuth.hu
kiado@kossuth.hu

MONOK ISTVÁN
A könyv és az olvasás Zalamerenyén 1746–1846

A könyv és az olvasás Zalamerenyén 1746–1846

MONOK ISTVÁN